

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Magdalénou Kubrychtovou ve věci exekuce oprávněná:

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9
zastoupená Mgr. Miroslavem Kučerkou, advokátem
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
povinnému:

M [REDACTED] S [REDACTED] narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
s adresou pro doručování [REDACTED]
zastoupeného Ondřejem Najmanem, obecným zmocněncem
bytem Na Výsluní 1310, 277 11 Neratovice

pro uspokojení peněžité pohledávky tvořené zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017,

k námitkám povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č.j. [REDACTED] ze dne 8. 7. 2020 vydaném soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým, Ph.D., Exekutorský úřad Praha 5,

takto:

- I. Příkaz k úhradě nákladů exekuce č.j. [REDACTED] ze dne 8. 7. 2020, vydaný soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým, Exekutorský úřad Praha 5, se mění tak, že:
výrok II. zní: Povinný je povinen uhradit soudnímu exekutorovi JUDr. Juraji Podkonickému na náhradě nákladů exekuce celkem 3 327,50 Kč.
výrok III. zní: Povinný je povinen uhradit oprávněné na náhradě nákladů 484 Kč.
- II. Soudní exekutor JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D., Exekutorský úřad Praha 5, nemá právo na náhradu nákladů řízení o námitkách povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. [REDACTED] ze dne 8. 7. 2020.
- III. Ve vztahu mezi oprávněnou a povinným nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení o námitkách povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. [REDACTED] ze dne 8. 7. 2020.

Odůvodnění

1. Pověřením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. 10. 2019, č. j. 52 EXE 1479/2019 - 40, pověřil soud soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického, Exekutorský úřad Praha 5, provedením exekuce podle vykonatelného elektronického platebního rozkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. 11. 2017, č.j. [REDACTED] pro vymožení pohledávky tvořené zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017 a náhradou nákladů předcházejícího řízení ve výši 1 489 Kč, jakož i náhrady nákladů oprávněné a náhrady nákladů exekuce, které budou v průběhu exekuce určeny. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. 52 EXE 1479/2019 – 97 ze dne 25. 2. 2020 byla exekuce částečně zastavena co do částky 1 489 Kč.

2. Příkazem k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora ze dne 8. 7. 2020, č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] soudní exekutor rozhodl o nákladech exekuce v celkové výši 7 683,50 Kč. Náklady oprávněného zastoupeného právním zástupcem soudní exekutor vyčíslil částkou 1 028,50 Kč, náklady exekutora byly určeny částkou 6 655 Kč.
3. Dne 21. 7. 2020 podal povinný prostřednictvím svého obecného zmocněnce včasné námitky proti shora uvedenému příkazu v celém jeho rozsahu. K nákladům exekuce povinný poukázal na odůvodnění usnesení exekučního soudu č.j. 52 EXE 1479/2019-71 ze dne 11. 12. 2019, když uvedl, soudní exekutor postupoval nesprávně při doručování písemností a tím připravil povinného o možnost uhradit náklady exekuce již na výzvu soudního exekutora a dosáhnout tak snížení nákladů exekučního řízení dle ust. §11 a 13 e.t. Navrhl, aby byly náklady exekuce sníženy na polovinu (3 327,50 Kč) a z této odměny (či případně i z částky 6 655 Kč) aby mu bylo uloženo uhradit jen 10%. K nákladům exekučního řízení oprávněné doplnil, že nelze souhlasit s náhradou úkonu za sepsání předexekuční výzvy, neboť tento úkon nebyl učiněn účelně, vzhledem k tomu, že byl výzvou povinný mmj. vyzván k úhradě i částky 1 489 Kč, kterou však povinný oprávněné uhradil ještě před sepsáním výzvy. Ke zbývajícím dvěma úkonům (příprava + převzetí a sepsání exekučního návrhu) právní služby povinný navrhl, aby byl též povolán k jejich úhradě pouze ve výši 10%, neboť z 90% bylo exekuční řízení vedeno neoprávněně.
4. Oprávněná se nevyjádřila, neb k tomu ani nebyla exekučním soudem vyzvána, protože soud dospěl k závěru, po zvážení okolností daného případu a s přihlédnutím k zásadě hospodárnosti řízení, že v konkrétním případě není zaslání námitek oprávněné potřebné resp. nezbytné (k tomu srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2419/14, ze dne 16. 7. 2015). Nelze též odhlédnout od skutečnosti, že oprávněná zůstávala pasivní i ve vztahu k předchozím vydaným příkazům k úhradě nákladů exekuce a nikterak proti nim nebrojila.
5. Podle § 88 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. (dále jen „e. ř.“), účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 8 dnů od doručení. Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do patnácti dnů.
6. Podle ust. § 87 e. ř. náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (dále jen "náklady exekuce"). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyrozumění o zahájení exekuce.
7. Dle odst. 2, 3 a 4 cit. ust. platí, že oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen "náklady oprávněného"). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný. Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný. Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.
8. Podle § 52 odst. 1 e. ř., nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
9. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, (dále jen „e. t.“ nebo „exekutorský tarif“) platí, že odměna

za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky činí do 3 000 000 Kč základu 15 %, z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu 10 %, z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu 5 %, z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu 1 %. Dle odst. 2 cit. ust. se částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává. Dle odst. 3 cit. ust. pak platí, že odměna podle odstavce 1 činí nejméně 2 000 Kč.

10. Ust. § 11 odst. 1 e. t. stanoví, že splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti vymáhaný nárok a uhradí zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného (§ 46 odst. 6 zákona), náleží exekutorovi odměna a) ve výši 50 % odměny podle § 6, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky,
11. Dle ust. § 13 odst. 1 e. t. náleží exekutorovi v souvislosti s výkonem exekuční činnosti náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč. Tato náhrada zahrnuje zejména soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, odborná vyjádření opisů, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů. Dle odst. 3 cit. ust. pak platí, že splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti vymáhaný nárok a uhradí-li zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného, náleží exekutorovi namísto náhrady podle odstavce 1 náhrada hotových výdajů v paušální částce 1 750 Kč. Ustanovení odstavce 2 se použije obdobně.
12. Podle ust. § 27 e. t. platí, že základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.
13. Dle ust. § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „a. t.“ nebo „advokátní tarif“) sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty přes 1 000 Kč do 5 000 Kč – 1 000 Kč.
14. Ust. § 14b odst. 2 a. t. stanoví, že ve věcech výkonu rozhodnutí, je-li vymáháno peněžité plnění a tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč, činí pro účely stanovení náhrady nákladů řízení sazba odměny za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a za sepsání návrhu na zahájení řízení 100 Kč za každý z těchto úkonů. Dle odst. 3 cit. ust. a. t. platí, že sazba odměny za další úkony právní služby pro účely stanovení náhrady nákladů v řízeních podle odstavců 1 a 2 se stanoví podle § 7. Podle odst. 5 cit. ust. a. t. uvádí, že paušální částka jako náhrada výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné pro účely stanovení náhrady nákladů řízení činí a) 100 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odstavců 1 a 2, b) 300 Kč za každý z úkonů právní služby hrazený podle odstavce 3.
15. Podle ust. § 11 odst. 2 písm. h) a. t. platí, že mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny náleží za úkonů právní služby - jednoduchá výzva k plnění.
16. Ust. § 44 odst. 1 věty první e. ř. stanoví, že nejpozději do 15 dnů ode dne doručení pověření podle § 43a odst. 3 zašle exekutor oprávněnému vyzoomění o zahájení exekuce. Povinnému zašle exekutor vyzoomění nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje; spolu s vyzooměním zašle exekutor povinnému exekuční návrh, kopii exekučního titulu a výzvu podle § 46 odst. 6 e. ř.
17. Ust. § 46 odst. 6 e. ř. stanoví, že soudní exekutor zašle povinnému společně s vyzooměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.

18. Soud přezkoumal z podnětu podaných námitek napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce podle § 88 odst. 3 e. ř. ve spojení s § 212 a 212a o.s.ř. a shledal, že námitky jsou důvodné.
19. Ustanovení § 88 odst. 2 písm. f) e. ř. určuje, že náklady exekuce i náklady oprávněného musejí být vyčísleny a odůvodněny. Při vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce je nutné vycházet z principu jeho přezkoumatelnosti. Náklady musejí být určeny tak, aby účastníci a popřípadě soud při pozdějším přezkumu v námitkovém řízení mohli posoudit, čím jsou náklady tvořeny a jak vznikly, a mohli ověřit správnost jejich vyčíslení. V příkazu k úhradě nákladů exekuce je proto třeba uvést jednotlivé druhy nákladů (např. odměna, paušální náhrada výdajů, DPH, jednotlivé hotové výdaje) a je třeba uvést i odůvodnění výpočtu odměny, tedy z jaké částky nebo jakým postupem byla vypočítána.
20. Z obsahu exekučního spisu plyne, že obecnému zmocněnci povinného byla dne 22. 11. 2019 mmj. doručena výzva ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 31. 10. 2019, která obsahovala poučení o skutečnosti, že při splnění vymáhané povinnosti ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy náleží soudnímu exekutorovi odměna a paušální částka náhrady hotových výdajů snižena o 50 %. Ještě před doručením byl zmocněnci doručován dne 21. 11. 2019 i příkaz k úhradě nákladů exekuce č.j. [REDAKCE] ze dne 1. 11. 2019, který byl zrušen usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. 52 EXE 1479/2019 – 71 ze dne 11. 12. 2019.
21. Soud setrvává na závěru, že vydáním a doručení prvního (a následně zrušeného) příkazu k úhradě nákladů exekuce povinnému resp. obecnému zmocněnci a doručením příkazu k obstarání účtu bance (viz níže) ještě před doručením samotného vyrozumění povinného o zahájení exekuce a výzvy ke splnění vymáhané povinnosti povinného, soudní exekutor neoprávněně zkrátil povinného o možnost případné dobrovolné úhrady a možnosti využít benefitu snížených nákladů exekuce spočívající v nižší odměně soudního exekutora a nižší paušální částce náhrady hotových výdajů ve smyslu ust. § 11 a 13 e. t. Zároveň s prvním příkazem k úhradě nákladů totiž soudní exekutor vydal dne 11. 10. 2019 exekuční příkaz č.j. [REDAKCE] k provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu, který doručil dne 14. 10. 2019 peněžnímu ústavu – Air Bank a.s., kterému bylo přikázáno, aby nevyplácel peněžní prostředky, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal až do výše 9 770,45 Kč. K blokaci účtu exekučním příkazem tak došlo ještě před řádným doručením výzvy ke splnění vymáhané povinnosti a k doručení vyrozumění o zahájení exekuce povinnému, resp. obecnému zmocněnci. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že i přestože byla exekuce zahájena oprávněně pro 174,45 Kč jakožto kapitalizovaného zákonného úroku ve výši 8,05 % ročně z částky 1 524 Kč od 24. 6. 2016 do 24. 11. 2017 (a neoprávněně pro 1 489 Kč – viz závěry pravomocného usnesení zdejšího soudu ze dne 25. 2. 2020) postupoval soudní exekutor nesprávně, pokud stanovil náklady exekuce ve výši 6 655 Kč. Soud má za to, že v daném konkrétním projednávaném případě lze ze shora uvedených důvodů aplikovat ust. 11 odst. 1 a ust. § 13 odst. 3 e. t. a náklady exekuce by měly být sníženy na polovinu, tj. na celkovou částku 3327,50 Kč (1 000 Kč za odměnu dle ust. § 6 odst. 3 a 1 750 Kč dle ust. § 13 odst. 3 e. t. včetně daně z přidané hodnoty ve výši 577,50 Kč).
22. Dále soud přezkoumal i náklady oprávněného a i u těch shledal, že jsou opět vypočítány v souladu s advokátním tarifem pouze částečně. Oprávněnému byly přiznány účelně vynaložené náklady na vymáhání jeho nároku, které mu vznikly ve spojitosti s jeho zastoupením advokátem, a to v poměrné výši, když odměna advokáta činí 484 Kč. Dle ust. § 14b a. t. tarifní hodnota nepřevyšuje 50 000 Kč a byly učiněny dva úkony ve smyslu § 14b odst. 2 a. t. (příprava a převzetí zastoupení, sepsání exekučního návrhu dne 25. 8. 2019) po 100 Kč za každý úkon (celkem tedy 200 Kč) a za tyto dva úkony náhrada hotových výdajů dle ust. § 14b odst. 5 ve výši 100 Kč za každý úkon (tedy dalších 200 Kč). Dle § 151 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. § 137 odst. 3 o. s. ř., jelikož advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, součástí nákladů řízení je i náhrada 21 % DPH ve výši 84 Kč. Celkem tedy náklady

- oprávněného soudní exekutor vypočetl správně co do částky 484 Kč (součet částek 400 + 84).
23. Přestože soudní exekutor rozvedl úvahu (s odkazem na nejnovější stanovisko Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 14. 1. 2020), proč náleží advokátovi oprávněné odměna ve výši 544,50 Kč (z tarifní hodnoty 174,45 Kč - 150 Kč dle ust. § 11 odst. 2 písm. h) a. t. + 300 Kč za jeden paušál a DPH ve výši 94,50 Kč) i za úkon právní služby - předexekuční výzva, nemůže soud oprávněnosti tohoto úkonu přisvědčit z toho důvodu, že má za to, že takový náklad nebyl zcela účelně vynaložen, neboť v převážné části předexekuční výzvy ze dne 23. 7. 2019 založené v exekučním spisu byl povinný vyzýván k plnění, jenž už ale daleko dříve uhradil, navíc požadované částky neodpovídaly vůbec skutečné pohledávce (174,45 Kč).
24. K návrhu povinného, který žádal snížit veškeré náklady o 90 %, soud dodává, že je nyní přezkoumáván posledně vydaný příkaz k úhradě nákladů exekuce a soud rozhoduje za procesní situace, kdy se vede zcela opodstatněná exekuce pro 174,45 Kč, když úspěchu povinný dosáhl toliko v řízení o návrhu na zastavení exekuce, tím, že došlo k částečnému zastavení exekuce. Otázka úspěchu a neúspěchu a potažmo nákladů již v tomto ohledu byla vyřešena usnesením č.j. 52 EXE 1479/2019 – 97 ze dne 25. 2. 2020 tak, že mu byly náklady ve výši 300 Kč přiznány oproti oprávněné. Ve vztahu k soudnímu exekutorovi pak poměr úspěchu a neúspěchu ve věci nelze použít.
25. Soud uzavírá, že podané námitky jsou důvodné z výše nastíněných důvodů, proto soud přistoupil ke změně příkazu k úhradě nákladů exekuce jako celku dle § 88 odst. 3 e. ř., čímž chtěl též i z důvodu právní jistoty všech účastníků exekučního řízení ukončit i nedůstojný ping-pong mezi vydáváním příkazů k úhradě nákladů exekuce a jejich následným rušením samotným soudním exekutorem a to k dílčím přílehlavým námitkám povinného.
26. Ohledně nákladů námitkového řízení (výrok II. a III.) soud vycházel z následující teze: v platné právní úpravě neexistuje žádné zákonné ustanovení, které by umožňovalo uložit povinnost soudnímu exekutorovi nahradit náklady námitkového řízení za situace, kdy nesprávně stanoví výši nákladů exekučního řízení. Oprávněné však dle zdejšího soudu také nelze uložit povinnost uhradit náklady námitkového řízení, pokud nastalou situaci nezavinila. Za takové situace přistoupil soud k aplikaci ust. § 150 o. s. ř. ve spojení s ust. § 52 e. ř., neboť odpovědnost za stanovení správné výše nákladů exekučního řízení nese soudní exekutor, avšak dle soudu nelze spravedlivě požadovat po oprávněné hradit náklady námitkového řízení jinak zcela úspěšným povinným za nesprávný postup soudního exekutora a soudnímu exekutorovi takovou povinnost právní předpisy uložit neumožňují. Ke shodnému závěru dospěl i Ústavní soud v rozsudku ze dne 13. 9. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1976/17.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 88 odst. 4 e. ř.)

Praha 6. srpna 2020

Mgr. Magdaléna Kubrychtová v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Čechovská